

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 400/2015-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. júna 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ludmily Gajdošíkovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, konajúca prostredníctvom konateľa a advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD., vedené pod spisovými značkami: Rvp 12943/2014, Rvp 13889/2014, Rvp 14822/2014 a Rvp 14823/2014, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 256/2006 a uznesením z 3. septembra 2012 (Rvp 12943/2014), sp. zn. 19 Er 406/2008 a uznesením zo 7. januára 2014 (Rvp 13889/2014) a sp. zn. 10 Er 321/2009 a uznesením z 13. septembra 2013 (Rvp 14823/2014) a postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Er 3535/2014 a uznesením z 10. apríla 2014 (Rvp 14822/2014), ako aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Prešove v konaniach vedených pod spisovými značkami: 18 CoE 45/2014 a uznesením z 29. apríla 2014 (Rvp 12943/2014), 18 CoE 67/2014 a uznesením z 26. júna 2014 (Rvp 13889/2014),

5 CoE 49/2014 a uznesením z 12. augusta 2014 (Rvp 14822/2014) a 18 CoE 59/2014 a uznesením z 26. júna 2014 (Rvp 14823/2014), a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 12943/2014, Rvp 13889/2014, Rvp 14822/2014 a Rvp 14823/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 12943/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a ako neprípustné.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 6. a 27. októbra 2014 a 10. novembra 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Poprad v konaniach vedených pod spisovými značkami: 18 Er 256/2006 a uznesením z 3. septembra 2012 (Rvp 12943/2014), 19 Er 406/2008 a uznesením zo 7. januára 2014 (Rvp 13889/2014), 10 Er 321/2009 a uznesením z 13. septembra 2013 (Rvp 14823/2014) a postupom Okresného súdu Prešov (spolu ďalej len „okresné súdy“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Er 3535/2014 a uznesením z 10. apríla 2014 (Rvp 14822/2014) (ďalej len „napadnuté uznesenia okresných súdov“), ako aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 47 charty

a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod spisovými značkami: 18 CoE 45/2014 a uznesením z 29. apríla 2014 (Rvp 12943/2014), 18 CoE 67/2014 a uznesením z 26. júna 2014 (Rvp 13889/2014), 5 CoE 49/2014 a uznesením z 12. augusta 2014 (Rvp 14822/2014) a 18 CoE 59/2014 a uznesením z 26. júna 2014 (Rvp 14823/2014) (ďalej len „napadnuté uznesenia krajského súdu“).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Na základe zmlúv o úvere sťažovateľka poskytla dlžníkom úver, pričom poskytnuté peňažné prostriedky boli dlžníci povinní vrátiť podľa podmienok dohodnutých v úverových zmluvách. Na zabezpečenie úverov bola priamo v úverových zmluvách dojednaná buď rozhodcovská doložka, ktorou bola v prípade sporu medzi zmluvnými stranami úverovej zmluvy založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „rozhodcovský súd“), alebo dlžníci priamo v úverových zmluvách splnomocnili sťažovateľkou menovite uvedenú tretiu osobu (ďalej len „splnomocnenec“), ktorá v prípade, ak dlžník svoje povinnosti z úverovej zmluvy nesplnil, mala oprávnenie podpísať v mene dlžníka notársku zápisnicu o uznaní dlhu dlžníkom, ktorá mala mať povahu exekučného titulu.

Z dôvodu, že dlžníci svoje záväzky vyplývajúce im z predmetných úverových zmlúv dobrovoľne neplnili, tieto sa voči sťažovateľke stali splatnými a v nadväznosti na uvedené sťažovateľka v prípadoch, kde bolo udelené splnomocnenie na spísanie notárskej zápisnice, na podklade tohto exekučného titulu (notárskej zápisnice) iniciovala začatie exekučných konaní, a v prípadoch, kde bola dojednaná rozhodcovská doložka, na jej podklade začala rozhodcovské konania pred zmluvnými stranami zvoleným rozhodcovským súdom, ktorého rozhodcovské rozsudky sa tak stali exekučnými titulmi, na podklade ktorých sťažovateľka iniciovala začatie exekučných konaní.

Potom, ako okresné sudy v začatých exekučných konaniach poverili sťažovateľkou zvoleného súdneho exekútora vykonaním exekučných konaní, napadnutými uzneseniami okresných súdov boli exekúcie ex offo zastavené, resp. vyhlásené za neprípustné a následne zastavené.

Na základe odvolaní sťažovateľky boli napadnuté uznesenia okresných súdov potvrdené napadnutými uzneseniami krajského súdu ako vecne správne.

Sťažovateľka v sťažnostiach podaných ústavnému súdu v obširnej argumentácii namieta, že postupom a uzneseniami okresných súdov a krajského súdu boli porušené ňou označené základné práva podľa ústavy a charty a právo podľa dohovoru, pričom k ich porušeniu malo dôjsť predovšetkým tým, že všeobecné sudy nerozhodli o jej „návrhu na prerušenie konania postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c) OSP a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ“, pričom všeobecné sudy „neviedli dôvody, pre ktoré sa návrhom na prerušenie konania... nezaoberali“ .

Sťažovateľka ďalej v sťažnostiach podaných ústavnému súdu namieta, že tak okresné sudy, ako i krajský súd veci nesprávne právne posúdili z hľadiska vnútroštátnej právnej úpravy v interakcii s výkladovými pravidlami uvedenými v smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej aj „smernica Rady“), pretože podľa sťažovateľky sa žiadnym spôsobom nevysporiadali s tým, prečo buď dojednanie rozhodcovskej doložky v úverovej zmluve, alebo udelenie splnomocnenia dlžníkom tretej osobe v úverovej zmluve na spísanie notárskej zápisnice o uznaní dlhu považovali za neprijateľnú podmienku, a v tomto smere podľa sťažovateľky sudy nerešpektovali ani jej návrh na prerušenie konaní na účely predloženia prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) na podanie výkladu pojmu „nekalá zmluvná podmienka“ v kontexte danej veci.

Sťažovateľka na základe argumentácie uvedenej v sťažnostiach navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezmi, v ktorých vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1

ústavy a podľa čl. 47 charty a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresných súdov v napadnutých konaniach a napadnutými uzneseniami, ako aj porušenie jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 47 charty a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v napadnutých konaniach a jeho napadnutými uzneseniami, napadnuté uznesenia krajského súdu zruší a veci vráti na ďalšie konanie a zároveň jej prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

Súčasťou sťažností je aj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutých uznesení krajského súdu podaný podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažností je tvrdenie sťažovateľky o porušení ňou označených práv zaručených ústavou, chartou, dohovorom postupom a označenými uzneseniami okresných súdov, ako aj postupom a označenými uzneseniami krajského súdu.

II.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa už začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností, ktoré sú predmetom tohto prerokovania pred ústavným súdom, a z ich obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a orgánu verejnej moci, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, aplikujúc označené právne normy, tak, že predmetné sťažnosti spojil na spoločné konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia).

II.2 K namietanému porušeniu označených práv postupom a rozhodnutiami okresných súdov a krajského súdu

Ústavný súd v súvislosti s prípravou na predbežné prerokovanie sťažností zistil, že predtým, ako boli podané tieto sťažnosti, boli ústavnému súdu doručené: 3. októbra 2014 sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 12917/2014, 24. októbra 2014 sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 14180/2014 a 6. novembra 2014 sťažnosti sťažovateľky vedené pod sp. zn. Rvp 14645/2014 a sp. zn. Rvp 14651/2014, ktorými žiadala o vydanie rozhodnutia, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1

ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 256/2006 a uznesením z 3. septembra 2012, sp. zn. 19 Er 406/2008 a uznesením zo 7. januára 2014, sp. zn. 10 Er 321/2009 a uznesením z 13. septembra 2013 a postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Er 3535/2014 a uznesením z 10. apríla 2014, ako aj porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa čl. 1 dodatkového protokolu a podľa čl. 47 charty postupom krajského súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 18 CoE 45/2014 a uznesením z 29. apríla 2014, sp. zn. 18 CoE 67/2014 a uznesením z 26. júna 2014, sp. zn. 5 CoE 49/2014 a uznesením z 12. augusta 2014 a sp. zn. 18 CoE 59/2014 a uznesením z 26. júna 2014, zrušil napadnuté uznesenia okresných súdov i krajského súdu, ktorým boli potvrdené uznesenia okresných súdov o zastavení exekúcie vedenej v prospech sťažovateľky, a sťažovateľke priznal primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

Porovnaním sťažností vedených pod spisovými značkami: Rvp 12943/2014, Rvp 13889/2014, Rvp 14822/2014 a Rvp 14823/2014 so sťažnosťami vedenými pod spisovými značkami: Rvp 12917/2014, Rvp 14180/2014, Rvp 14645/2014 a Rvp 14651/2014 ústavný súd zistil, že nimi sťažovateľka namieta postupy a uznesenia okresných súdov a krajského súdu v totožných súdnych (exekučných) konaniach a žiada v nich vysloviť porušenie tých istých základných práv a zrušiť napadnuté uznesenia krajského súdu, priznať finančné zadosťučinenie a priznať úhradu trov konania. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že sťažnosti doručené 3. októbra 2014, 24. októbra 2014 a 6. novembra 2014 obsahujú rozsiahlejšiu argumentáciu, ako aj formuláciu petitu než sťažnosti doručené ústavnému súdu 6. októbra 2014, 27. októbra 2014 a 10. novembra 2014, keďže obsahujú návrh na vyslovenie porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46

ods. 1 ústavy a podľa čl. 47 charty, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom a uzneseniami okresných súdov, ako aj porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 47 charty a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa čl. 1 dodatkového protokolu postupom a uzneseniami krajského súdu a obsahujú návrh na zrušenie totožných rozhodnutí krajského súdu, priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ako aj úhrady trov konania, čoho sa sťažovateľka domáhala aj v sťažnostiach vedených pod sp. zn. Rvp 12917/2014, sp. zn. Rvp 14180/2014, sp. zn. Rvp 14645/2014 a sp. zn. Rvp 14651/2014.

Z uvedeného teda nespochybniteľne vyplýva, že v čase doručenia týchto sťažností ústavnému súdu, kedy podľa § 18 ods. 2 zákona o ústavnom súde konanie začína, ústavný súd už v tých istých veciach viedol pod spisovými značkami: Rvp 12917/2014, Rvp 14180/2014, Rvp 14645/2014 a Rvp 14651/2014 konania začaté skôr. Uvedené zistenie odôvodňuje odmietnutie sťažností vedených pod spisovými značkami: Rvp 12943/2014, Rvp 13889/2014, Rvp 14822/2014 a Rvp 14823/2014 ako neprípustných podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže tým došlo k naplneniu dôvodu neprípustnosti zakotveného v § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na zistenie neprípustnosti sťažností a ich celkové odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ústavný súd sa bližšie nezaoberal argumentáciu obsiahnutou v sťažnostiach.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2015

